

РЕШЕНИЕ

№ 4795

гр. София, 13.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 13.07.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **6270** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 46а, ал.1 и ал.2, вр. с чл. 44, ал.8 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на М. Р. А./ М. Р. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., срещу заповед № 5364з-1340 от 22.06.2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“ при МВР, с която е продължено принудителното му настаняване в Специализиран дом за временно настаняване на чужденци (СДВНЧ) с шест месеца, считано от 29.06.2022г. до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него принудителна административна мярка (ПАМ), но не по-късно от 29.12.2022г.

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради необоснованост, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при постановяването му, противоречие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Моли съда да отмени на заповедта за продължаване на принудителното му настаняване в СДВНЧ и да разпореди освобождаването му.

Ответникът, директорът на дирекция „Миграция“ при МВР, изпраща административната преписка по издаване на заповедта. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата и излага подробни доводи за законосъобразност на оспорената заповед. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Въз основа на заповед рег. № 3-1480/ 25.06.2021г., издадена от председателя на ДАНС“, на 29.06.2021г. М. Р. А./ М. Р. А., на основание чл. 44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ, е настанен в СДВНЧ, във връзка с организиране изпълнението на наложените му, на основание чл. 42, ал.1, т.2 и ал.2, във вр. с чл.10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, със заповед рег. № 3-1479/25.06.2021г. на председателя на ДАНС ПАМ – “експулсиране”, “отнемане на правото на пребиваване в Република България” и “забрана за влизане и пребиваване на територията на държави- членки на Европейския съюз”, с цел организиране на експулсирането му. Експулсирането съгласно заповедта следва да бъде извършено в Република Турция.

От приложената административна преписка се установява, че жалбоподателят не разполага с документи за самоличност.

Във връзка с предприетите действия по изпълнение на наложената ПАМ служители на дирекция “Миграция” са провели редица беседи с чуждия гражданин, резултатите от които са отразени в докладни записки с номера: рег.№ 5364р-16206/ 17.08.2021г; рег.№ 5364р-2108/ 25.10.2021г; рег.№ 5364р-2144/ 28.10.2021г; рег.№ 5364р-23759/ 26.11.2021г. При беседите сирийският гражданин категорично заявява, че не желае да се завърне в страната на произход, не желае да съдейства при установяване на самоличността му от консулския отдел при Посолството на С. в [населено място].

С писмо рег. № 5362р-14643/ 29.07.2021г. дирекция “Миграция” – МВР е потърсила съдействие от главна дирекция “Гранична полиция “ – МВР с молба да бъде отправено запитване до съответната институция за приемане на чужденеца в Република Турция, съгласно Споразумението за реадмисия, сключено между ЕС и Република Турция.

С писмо рег. № 3282р-17403.03.08.2021г. главна дирекция “Гранична полиция” - МВР уведомява дирекция “Миграция” – МВР, че от 01.10.2017г. Споразумението за реадмисия ЕС - Турция е трябвало да влезе в сила изцяло, включително чл.4 и чл.6 (Обратно приемане на граждани на трети страни), тъй като вече е изтекъл предвиденият в чл.24 тригодишен гратисен период от влизане в сила на Споразумението, но на 01.10.2014г. Република Турция категорично е заявила, че няма да го спазва до уреждане на въпроса с визовата либерализация по отношение на своите граждани. В момента Споразумението между ЕС и Турция за обратно приемане на незаконно пребиваващи лице се прилага единствено по отношение на връщане на собствени граждани и за съгласуване между компетентните органи на двете държави на молби за операции по транзитно преминаване по въздух, суша или море за граждани на трети страни или граждани на ЕС.

Със Заповед № 5364з-2660/22.12.2021г. на директора на дирекция “Миграция” – СДВР, на основание чл.44, ал.8 ЗЧРБ, въз основа на мотивите, изложени в предложението рег. № 5364р-26048/ 22.12.2021г., е продължено принудителното настаняване в СДВНЧ на М. Р. А./ М. Р. А. с 6 месеца, считано от 29.12.2021г. до отпадане на пречките за изпълнение на наложената спрямо него ПАМ, но не по-късно от 29.06.2022г.

След продължаване на срока са проведени беседи с чуждия гражданин, отразени в докладни записки с: рег.№ 5364р-23759/ 26.11.2021г; рег.№ 5364р-1754/ 27.01.2022г.; рег.№ 5364р-3887/ 24.02.2022г.; рег.№ 5364р-6578/ 01.04.2022г.; рег.№ 5364р-8597/28.04.2022г; рег.№ 5364р-10717/ 27.05.2022г. При беседите сирийският гражданин отново категорично заявява, че не желае да се завърне в страната на

произход, не желае да съдейства при установяване на самоличността му от консулския отдел при Посолството на С. в [населено място].

В предложение рег. № 5364р-13026/22.06.2022г. за продължаване на срока на принудителното настаняване на жалбоподателя в СДВНЧ към дирекция “Миграция” – МВР е посочено, че наложената спрямо сирийския гражданин ПАМ по ЗЧРБ не е изпълнена поради факта, че не разполага със сирийски паспорт. Такъв не може да му се издаде поради нежеланието от негова страна да поиска издаването му, като се яви лично в консулския отдел и поиска това да се случи, което е съществено изискване, поставено изрично от Консулския отдел при Посолството на Сирийската арабска република в [населено място], съгласно следваната от тях политика, отразено в Нота № 86/М./10.05.2021г., получена от МВНР с писмо рег. № 536400-9122/13.05.2021г.

Въз основа на предложение рег. № 5364р-13026/22.06.2022г., със заповед рег. № 5364з-1340 от 22.06.2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“ при МВР е продължено принудителното настаняване на жалбоподателя в СДВНЧ с шест месеца, считано от 29.06.2022г. до отпадане на пречките по изпълнение на наложената спрямо него ПАМ, но не по-късно от 29.12.2022г. В мотивите на заповедта е посочено, че независимо от положените усилия, изпълнението на наложената ПАМ ще продължи по-дълго, поради обстоятелството, че е налице отказ от съдействие пред компетентните органи.

В мотивите на предложението, въз основа на което е издадена процесната заповед за продължаване на принудителното настаняване, е отразено, че е налице опасност чужденецът да се укрие, предвидена в чл.44, ал.6 от ЗЧРБ. Налице е и отказ за съдействие от негова страна, което се явява пречка за изпълнение на наложената ПАМ “Експулсиране”. Органът обаче счита, че е налице разумна възможност наложената ПАМ да бъде изпълнена, видно от докладна записка рег. № 5364р-11818/09.06.2022г. В предложението е посочено още, че спрямо чужденеца към момента не могат да бъдат приложени алтернативните обезпечителни мерки на чл.44, ал.5, т.1, т.2 и т.3 от ЗЧРБ. Посочено е, че е налице опасност да се укрие.

По делото са приети доказателствата представени с административната преписка и допълнително представени от ответника писмени доказателства, описани в предложението за издаване на обжалваната заповед, както и доказателства относно компетентността на органа, издал оспорената заповед.

Прието е и писмо от АССГ, удостоверяващо, че жалбата на М. Р. А. срещу заповед № 3-1479/25.06.2021г. на председателя на ДАНС, е отхвърлена с влязло в сила съдебно решение по адм.д. № С-17/2021г. по описа на АССГ.

При така установените факти, Административен съд София-град приема следното от правна страна:

От отбелязването върху обжалваната заповед се установява, че жалбата до съда е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ, от адресата на оспорената заповед – лице с правен интерес от оспорването ѝ, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Заповедта е издадена от компетентен орган - директорът на дирекция "Миграция", в съответствие с нормата на чл.44, л.1 вр. с ал.10 от ЗЧРБ.

При постановяване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. От докладна записка рег. № 5364р-10603/17.06.2022г. се установява, че на 16.06.2022г., в

съответствие с чл. 26 и чл. 34 от АПК, чужденецът е уведомен за започналото административно производство по издаване на заповед за продължаване на принудителното му настаняване в СДВНЧ, за възможността да се запознае с материалите по преписката, да изрази становище, да направи възражение, да представи нови факти и обстоятелства. Приложена е и собственоръчно подписана от М. Р. А. декларация от 16.06.2022г., преведена му на разбираем език.

Изложени са фактически и правни основания за издаване на заповедта, като органът изрично се е позовал на предложение рег. № 5364р-13026/22.06.2022г., за да приеме, че са изпълнени изискванията за за мотивиране на акта. В посоченото предложение, към което препраща заповедта, се съдържа подробно изложение на относимите факти, както и мотиви за продължаване срока на принудителното настаняване на чужденеца. Не е необходимо административният акт да съвпада по време с излагането на съображенията, заради които е постановен. Възможно е те да предхождат акта и да се съдържат в отделен документ, предварително съставен, за да го инициира. Щом се базира на такъв подготвителен материал, изготвен от помощен орган, формулираните в него мотиви следва да се смятат обосноваващи административния акт (ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС).

Оспорената заповед съответства на материалния закон.

Установените по делото факти сочат, че към датата на издаване на процесната заповед М. Р. А. е гражданин на трета държава, пребиваващ незаконно на територията на страната, поради което приложение намират разпоредбите на Директива 2008/115 и чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ.

Съгласно разпоредбата на чл. 44, ал. 8, изр. 3 ЗЧРБ, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране, към датата на изтичане на разрешен срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок не по-дълъг от допълнителни 12 месеца. Сходна е уредбата и в чл. 15 (6) Директива 2008/115/ЕО: "Държавите-членки не могат да удължават посочения в параграф 5 срок освен за ограничен срок, който не надвишава допълнителни дванадесет месеца в съответствие с националното законодателство, в случаите когато, независимо от положените от тях разумни усилия, е вероятно операцията по извеждането да продължи по-дълго поради: а) липса на съдействие от съответния гражданин на трета страна или; б) забавяне при получаването на необходимата документация от трети страни". Разпоредбата на чл. 15 (4) от Директива 2008/115 изисква принудителното настаняване да бъде прекратено, когато не съществува разумна възможност за извеждане по правни или други съображения или когато вече не съществуват условията на задържане по алинея 1. В съответствие с тези разпоредби на правото на Съюза, чл. 44, ал. 8, изр. посл. ЗЧРБ изрично постановява, че настаняването се прекратява, когато с оглед на конкретните обстоятелства по случая се установи, че вече не съществува разумна възможност по правни или технически причини за принудителното извеждане.

По делото е установено по несъмнен начин, че М. Р. А. няма валиден документ за пътуване – не разполага със сирийски документи за самоличност, не оказва съдействие на компетентните органи за организиране на извеждането му и отказва да напусне доброволно страната. Напротив, установено е, че при проведените многобройни беседи категорично не желае да окаже съдействие за установяване на

самоличността му от Консулския отдел при Посолството на С. в [населено място]. Предвид липсата на съдействие е налице и забавяне в процедурата по получаване на необходимите документи за извеждането му от страната.

Същевременно по делото са ангажирани доказателства за предприети действия от компетентните органи за изпълнение на наложената на чужденеца ПАМ. Многократно са провеждани разговори с чужденеца с цел да бъде осигурено съдействието му за организиране на извеждането му от България. В докладна записка рег. № 5364р-11818/09.06.2022г. е посочено, че предвид установилата се практика, съществува разумна възможност наложената ПАМ да бъде изпълнена, съответно чужденецът да бъде изведен принудително, ако промени решението си, за което с него редовно се провеждат беседи, или ако в дирекция „Миграция“ постъпи валиден негов документ.

Приетите по делото доказателства обуславят извод, че по отношение на чужденеца не могат да бъде приложена някоя от другите по-леки мерки, предвидени в чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ, тъй като на първо място цялостното му поведение сочи, че е възможно да се укрие и да се опита да осуети изпълнението на заповедта. В беседите си категорично заявява, че не желае да се върне в страната си на произход.

На следващо място, чужденецът не разполага с валиден паспорт, който може да предаде в залог, както и финансови средства за парична гаранция. Не е доказано чужденецът да притежава необходимите средства за издръжка на територията на страната.

Няма и декларация от български гражданин за осигуряване на жилище и финансова издръжка на чуждия гражданин за времето на престоя му в България. Липсва и искане за замяна на заповедта за принудителното му задържане в СДВНЧ с по-лека мярка като ежеседмично явяване в териториалната структура на МВР по местопребиваване.

Поради изложеното, съдът приема, че към датата на издаване на заповедта са били изпълнени материалноправните предпоставки за продължаване на принудителното настаняване в СДВНЧ, предвидени в чл. 44, ал. 8, изр. 3 от ЗЧРБ и в чл. 15 (6) Директива 2008/115/ЕО. В случая не се установява в периода след издаване на заповедта за настаняването на оспорващия в СДВНЧ да са настъпили факти и обстоятелства, които да опровергават извода на административния орган за наличие на реална опасност от укриването му при прекратяване на настаняването му. Съгласно чл. 3, т. 7 от Директива 2008/115/ЕО "опасност от укриване" е наличието в конкретен случай на основания, които са породени от обективни критерии, определени в законодателството, да се смята, че гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, може да се укрие. Съгласно § 4в от Допълнителните разпоредби към ЗЧРБ, опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка.

Въз основа на приетите по делото доказателства съдът приема, че съществува разумна възможност за принудителното извеждане на чужденеца, с оглед предприетите от дирекция Миграция действия, както и че не е изтекъл максималният срок за принудително настаняване, предвиден в чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ.

По гореизложените съображения, обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган и в предвидената от закона писмена форма, спазени са приложимите процесуални и материалноправни разпоредби, не противоречи на целта

на закона, поради което подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна.
При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК, на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв. на основание чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град, Първо отделение, L. състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. Р. А./ М. R. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., срещу заповед № 5364з-1340 от 22.06.2022 г. на директора на Дирекция „Миграция“ при Министерството на вътрешните работи.

ОСЪЖДА М. Р. А./ М. R. А., ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., да заплати на Министерството на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: